

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 an 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 an 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/4 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr.; și tiratură de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăș 85.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.
Numele singuratică la 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc pe acțiuni

Învităre de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 1 Octombrie 1896 încep
noue abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonenți sînt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foii.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare începe cu prima și
se termină cu ultima lună, după
stilul vechiu.Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însemnate
oat se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sînt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fășile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna” până
acum.

Administrațiunea.

Paza granițelor.

La granița etnografică dinspre Apus
a neamului românesc lupta maghiarismu-
lui și a românismului e mai vie, mai
acută, mai grea.Conflictul secular dintre aceste două
elemente aci s'a desfășurat mai necurmat,
mai necontenit. Dacă aci-colea, sau uneori
preutindenele, acest conflict a izbucnit
în flăcări, în revoluții sangeroase, aci
la granița el a fost mai liniștit, aproape
neobservat, dar' necurmat. Aci lupta
firească între un element și celălalt
a fost și e neîncetată, chiar și când ni-s'ar
fi părut, că pace s'a încheiat între cele
două părți. În astfel de lupte pace enumai atunci și numai acolo, unde o
parte a căzut, a resignat și a trecut în
tabăra contrară. În luptele etnice, lup-
tele acestea nesgomotoase și latente, cari
durează secolii întregi de-a rîndul, pacea
e întotdeauna fatală pentru o parte: este
moartea ei națională.Dacă aruncăm o privire și numai fu-
gitivă pe deasupra terenului, unde lupta
etnică între maghiarism și românism e
mai crâncenă, pe terenul dela frontiere,
trebuie să recunoaștem că am pierdut deja
mult. Dacă am considerăm elementul ro-
mânesc ca o masă solidă, ear' pe cel
maghiar ca un val furios, ce se tot lo-
vește de această masă, trebuie să recu-
noaștem cu durere, că noi sîntem în
pierdere. Au pîrșit deja prin masa
elementului nostru vine de apă din valul
contrar: în unele locuri au pîrșit deja
mult înainte, către centru; unele părți
din țărmul nostru s'au dărîmat sub-
pate, și s'au cutropit în val; altele se
sînt nesigure, și-au pierdut solidita-
tea, și-au pierdut fața, culoarea originară
și se deosebesc deja mult de mezul ace-
stei mase... Sînt rezultatele luptei, care
pe ascuns, adevă mai bine zis pe neob-
servate se face, ajutat din când în când
și de furtuni, ce dau putere valului și
de sgudui interne, ce slăbesc masa.Rezultatele, funeste pentru noi ale
acestei lupte, se manifestă deja prin multe
semne triste. Vedem în părțile acelea
comune întregi locuite de Români, cari
'și-au uitat limba și nu mai vorbesc de-
cît ungurește, deși ei înșiși spun că
sînt Români. Vedem de altă parte cum
prin ținuturi compacte românești au în-
trat icuri și limbi străine. Vedem cum
limba, această notă esențială a naționa-
lității, este coruptă și îngrețată de ele-
mente maghiare, semn că conștiința na-
țională română a slăbit, și că valul con-
trar a stropit deja ținuturile românești și
amenință a le inunda. Acestea și multe
alte sînt semne, ce se observă la po-
porul de rînd, care întotdeauna este
mai conservativ, pentru-că e mai puțin
expus curentelor străine.Și mai dureroase semne vedem la
pătura cultă, care tocmai pentru-că s'a
ridicat din sinul poporului, s'a îndepăr-
tat de el și s'a expus curentelor cultu-
rale, care în cea mai mare parte sînt
străine. Cei mai mulți își fac studiile
în școli străine, în limbă străină și în
spirit străin; de literatura națională, is-toria națională, nici n'aud, decât hule și
batjocuri. Astfel — slăbă fiind conștiința
dela început — în loc ca batjocurile ce le
aude despre ale neamului seu, să deș-
tepte ura firească a celui-ce le batjocu-
rește, și alipire și mai mare față de ele
— se deșteaptă mai curînd disprețul,
ear' pentru cele lăudate, pe cari le și
învață a cunoaște, admirație și însu-
șire.Căți tineri români nu se înstrăi-
nează astfel prin școala străină de ne-
mul lor! — căți chiar de limba lor!Doar' e știut, că în părțile bi-
horene, și ale Sătmăruului, peste tot
în părțile ungurene mulți „inteligenti”
români nu mai vorbesc în familie româ-
nește decît cu servitorii; ba se știe, că
sînt fete de popă român, cari nu știu
românește, deși femeia română e mai con-
servativă decît bărbatul, în ceea-ce pri-
vește limba și obiceiurile naționale.Sînt foarte triste semne acestea.
Ele dovedesc că conștiința națională a
slăbit în mod îngrijitor, și că e numai
chestiune de timp, ca maghiarismul să
ne cucerească ținuturi întregi.Aparițiuni curioase și neînțelese ce
ni-se arată în părțile acestea numai
din aceste considerații și admitînd aceste
constatări se pot explica.Acolo e de pildă Lauran! — un om
care merită studiu special. El personi-
fică curentul întreg, pentru-că este pro-
ductul mediului social, ce dominează
pe acolo.La acest om, simțul de naționali-
tate ca concept etnic s'a timpit. El este
numai greco-catolic, și patriot ungar.
Pentru el există numai patria cîrmă-
tească, care e Ungaria, și patria cerească.
Neam, naționalitate, limbă națională, simț
și mîndrie națională... toate sînt con-
cepte, cari nu se leagă de mintea și
inima lui.Nu-i vorbă el zice, că e Român,
pentru-că trebuie să se declare pentru o
categorie oare-care, fiindcă se cere la sta-
tistică, la tribunal, ori la ce oficiu... Dar'
gîndirea lui nu mai e românească, inima
lui nu mai are simț pentru românism;
nu-l pricepe, nu-l înțelege.De aceea el se îndestulește cu „ca-
racterul greco-catolic”; de aceea el în
internatul de băieți ce conduce, primește
și Maghiari, numai să fie greco-catolici;de aceea el nu caută ca băieții cari nu
știu românește să învețe această limbă,
sau cei-ce o știu să se perfecționeze în
ea; și dacă oare-cînd îi îndeamnă să
învețe această limbă, apoi numai pentru
aceea o face, pentru-că limba română e
limba — liturgică a diecezei de Oradea-
mare!Așa e și Goldis! Vorbirea de pro-
gram, ce a rostit-o înaintea alegătorilor
sei este vorbirea unui Maghiar. Toată
inspirația „oratorului” este isvorită din
istoria Maghiarilor, din literatura lor, din
lumea de idei a Maghiarilor. Și dacă el
vorbește și de Români, asta e numai pen-
tru a scusa sau legitima încălțarea deserta
ce o face. Români există pentru Prea-
cuvioșia sa numai întrucît pot da argu-
mente spre justificarea procedurii sale in-
justificabile.Într'adevăr numai un om, la care cea
mai esențială notă a caracterului, nota
națională, a slăbit, s'a sguduit sau a perit
chiar, numai un atare om poate decăde așa
de mult, încît preot fiind să se pună în
serviciul guvernului liberal de azi, și
preot român fiind să aproabe legile bi-
sericești și introducerea matriculelor de
stat cu „limba exclusiv a statului”.Aparițiunile acestor hibride, revol-
tătoare sînt semne, că în părțile dela
frontiera apuseană a elementului româ-
nesc, pericolul e mare, că granița trebuie
păzită și întărită bine, dacă vrem să nu
perdem regiuni întregi.Pericolul ce ne amenință este cul-
tura maghiară, care năvălește asupra
noastră, sub egida statului, ca să ne în-
ghită cultura națională, sufletul nostru,
care e lovită de același stat.Acest pericol nu-l putem preveni
decît tot prin întărirea culturii naționale.
Cultura străină se o împlinim cu cul-
tura națională. Numai astfel putem păzi
granițele amenințate!În șirul acesta de idei nu va sur-
prinde pe nime, dacă deschiderea școlilor
de fete din Beiuș o numim eveniment
cultural; dar' nu va surprinde dacă o
vom numi chiar un eveniment politic,
de mare însemnatate.Decît că multe mai sînt de spus,
din ocaziunea aceasta, foarte multe.

Și noi promitem a le spune.

Sibiu, 24 Septembrie n.

Missa specială millenară. D.
Volksblatt, dela 21 Septembrie, înregistrînd
știrea, că Papa a ordînduit o missă specială
millenară, în limba maghiară, care se va
celebra la 20 Octombrie, scrie:„Dacă știrea răspîndită din Budapesta
s'ar adevări, ea ar atrăgea după sine urmări
din cele mai grave din punctul de vedere po-
litico-bisericesc și național. Faptul acesta ar
învola în sine nu numai o recunoaștere a
actualilor stări politico-bisericești în Ungaria
din partea sf. Scaun, ci el ar fi tocmai ca
răspălat pentru tendințele jidano-maghiare
ale cercurilor conducătoare ungare. Din pun-
tul de vedere național, naționalizarea bisericii
catolice în Ungaria cu consimțimentul Papei
ar admite numai o singură interpretare, și
anume: că maghiarizarea popoarelor nema-
giare din Ungaria este acum aprobată și
promovată și din Roma. Ce fel de consecu-
ențe ar rezulta dintr-o astfel de favorizare a
planurilor celor mai îndrăznețe ale soviniști-
lor maghiari din partea bisericii catolice pen-
tru ea înșiși atât în lăuntru cât și afară
din Ungaria, astăzi nici pe departe nu se
poate prevedea.”Vom aștepta și noi confirmarea acestei
știri, și dacă s'ar adevări, ne asociăm pe de-
plin la părerea ziarului german sincer catol-
ic din Viena.Cehii și reînnoirea pactului. La
22 c. deputații cehi-tineri în reichsrath, Dr.
Herold și Dr. Bérzard, au convocat în
orașul Prizibislav (Boemia) o adunare pu-
blică, în care au vorbit despre situația po-
litică din Austria, ear' mai în special despre rapo-
rturile poporului ceh față cu guvernul Baden.
Ajungînd la reînnoirea pactului economic, Dr.
Herold a zis între altele:„Deputații cehi trebuie să lucreze în-
tr'acolo, ca actualul reichsrath să fie dizolvat,
astfel ca afacerile cele mai importante să fie
rezolvate de către parlamentul viitor. După-
cum cuget eu, deputații cehi vor protesta
energic, ca reînnoirea pactului economic cu
Ungaria să o rezolve actualul reichsrath.
La această reînnoire nu este vorba numai de
interese economice, ci și de un interes
politic.”Punctul nostru cehic de vedere față cu
reînnoirea pactului încă are o mare însemnă-
tate politică. Ca reprezentanți ai regatului
Boemiei, nu recunoaștem reichsrathul cisleithan
ca un atare organ, care ar putea încheia trac-
tate valabile cu Ungaria. Și părerea, că gu-
vernul, reînnoind pactul cu Ungaria, va ave

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Pentru posteritate...

— File rupte din cronica unui cronicar. —

Da! pentru posteritate... nici mai mult
nici mai puțin decît — pentru posteritate
sînt menite șirele ce urmează!...

Nu vă spăriați!...

Menirea porcede numai dela un
simplu cronicăraș; „adorabila providență” hă-
bar n'are de o „afare” (vorba Vulturului!)
bizară menire...Și totuși e lucru mare, ce vă voi spune,
domle, lucru mare de tot!...E vorba de două rezolute „pro-nun-ci-a-
men-te” ale „sentimentului public al Români-
lor de dincoace” în „anonima” polemică so-
cială: „Un tată — un fiu — o mamă — Vi-o-ni
— Purice — o găscă și — știe D-șu cine o
mai urma după asta...”Genesa și „desvoltarea istorică” a ace-
stei chestii celebre, celebră la perfecție, o știți
cu toții, mă rog Mneavoastră. S'ar pute să
nu?... „Unui tată” i-s'a năzărît netam-nesam,
că tinerii beneficiari din stîndele noastre
ar fi decadenți, stîlpi de capenie, iubitori ai
„Nemțoaicelor” și nesocotitori ai „fiicelor ro-
mâne” (chestie gingașă de tot asta!) etc. etc..
De aceea, și poate și din alte motive (căci îl
cunosc prea bine!), bîtrînul „tată” a bombâr-
dat furibund împotriva tinerimii, cerînd o straș-
nică „supraveghere a tuturor pașilor lor”...
Bombardarea respinsă de două frai români s'a
publicat în „Gazeta” din Brașov (va fi
simpatie la mijloc!)... și a avut un efect —neșteptat și sguduit pe toată linia, descărcat
cu furie mai ales sub linia foii noastre...„Un fiu” sînchisit din cale afară de
articulul-bombă — a răspuns în grabă „ta-
tăului” și încă — violent, căci de! era, rogu-vă,
în joc „cîntecul tinerimii”...Și în focul seu el s'a „zăcutit” a dis-
cuta mai aprofundat și mai intensiv, mulțu-
mîndu-se a reflecta îndosebi la punctul cel
mai gingaș, cel cu „Nemțoaicele”, căci de
acelea îl va fi durut mai mult!... Ear' în
svepăiatul seu zel „tineresc” a mers atît de
departe, încît spre a apîra „atacata tinerime
universitară” a „administrat” câteva grave
acuze împotriva „fiicelor române” (Pardon: —
a „uneia” numai!), între care și nevredica în-
putare de pură fantasmă, că ar bicicla... Mă-
nușa s'a aruncat deci... „O mamă”, duioasă
și sentimentală ca toate mamele române și pe
lângă acestea și — „Bădăleșană” (asta-i!) ain-
tervenit cu energie în afacere și credincioasă
orgoliului „ge” prin Bănat și-a luat drept te-
ren „ge” luptă coloanele „Gireptăcii” gela
Cimșoara și a răspuns cu teatralic pathos fiu-
lui, invocînd toate meritele „naționale” elop-
tate de fiicele române (în frunte cu „marti-
rele” din Sibiu) în vremea din urmă și im-
putînd tinerilor nostri, că ar fi „inferiori
d-șoarelor”...Întreg răspunsul emfatic și năvalnic
vibra violent de „jubirea de limbă și neamul
românesc”... Și totuși „gurile rele”, bătă-le
să le bată norocul, porniseră a spune, că
„mamă” din chestie ar fi — păcat mare! —
o „modernă” dintre cele mai încarnate și
încă — „francezomană”... (Să ni-se ierte acest cu-
vînt „novice”! N'am găsit altul mai — „ofi-
cace”!) Și — minunea minunilor — eu, necredut-
ciosul de odinioară, am fost silit să mă excecud,
nu altceva, spre a crede aceste „faima”,de oare-ce odată... într-o cofetărie românească,
unde ne aflăm din întîmplare numai Români
și încă toți tineri... sosise tocmai „mamă” in-
dignată (pe care încă o cunosco!) și — horri-
bile dictu — d-sa, d-sa în persoană, a
vorbit necontenit franțuzește cu alte două dame,
tot Române!...— Ei, vîz-t-ai comedia naibiil!
Dar' se nu „deplasez” chestia și se —
revin la obiect...Răspunsul duioasei doamne a stîrnit
furtună vehementă pretutindeni... Era învin-
tabil de lipsă un „individ” providențial
spre a potoli focul... Și „adorabila providen-
ță” ni-l'a și dat în persoana anonimului:
Vi-o-ni... Acest providențial „deus ex ma-
china” s'a încercat în două lungi foiletoane
a „pacifica” lumea, dînd dreptate și unuia
și altuia, după-cum era de cuviință...Zădarnic, indignarea străbătuse prea
adînc șirurile „tinerilor” nostri de speranță...
Ea nu se putea domoli cu una cu două.Căta vreme a refuzat totuși sub linia
„Tribunei” liniștea, o liniște sînistră înse...
Focul ardea sub spusă... După toate seme-
nele „astronomice” se pregătia o nouă vi-
jelie, și mai fureșunată și mai necrutătoare
din partea „celor mai inferiori” asupra „celor
superioare”...Vijelia a izbucnit mai iute decît s'ar fi
crezut... și încă din „microscopical cerc de
cunoștință” al unui biet de „Purice” (să fie
cu iertare!), Doctorand în medicină...Purice! Doctorand în medicină... ce o
mai fi și asta, ne întrebam cu mic cu mare,
uluiți de surprindere...Iute ne reculeserăm înse din impazu,
în care ne adusese doar' morta! la veteza vîlului
„Purice”, căci trăim astfel! — cădeazea-
cului, unde ori-ce e cu puțință, până și mi-rozenia: „„Tribuna” în serviciul gu-
vernului maghiar”, ...descoperirea omu-
lui, care cu dela sine putere și a dat pom-
posul titlu de: „întreprinderea românismului”...— Vijelia „puricească” ni-se presenă
în chipul unor spicuri din păienile lui „Purice”...
De spirit și cu mult substrat verosimi-
l, „desvîlirile” „independentului” „Purice”,
(fenomen ne mai pomenim până în zilele noas-
tre!) au stîrnit în stîlul eroinelor din „pă-
tăni” cea mai revoluționară mișcare...Se isprăvise cu lupta ziaristică... În
fața sinistrelor arme reacționare ale vampi-
rului „Purice”, care febril și saltăreț din fire,
pișcase nelipsămintat în dreapta și în stînga,
„augend” „fără milă prețiosul sînge de Ro-
man al eroinelor sale, matroane și matronite
în fața acestor sinistre arme, zic, nu mai era
chip și modru de „a se duce lupta mai de-
parte” cu condeiu!... Singură teroarea conspi-
rațiilor mai putea ajuta, altceva nimic... s'a
făcut deci, ceea-ce nu se mai putea ocoli......Într-o bună dimineață ne pomenim la
redacție cu un mandat postal plătit gata...
Era din Sibiu... conținea „me-di-ci-nă” și
ne-o trimitea „Doamna Aschie”... Bree?! Ce
o mai fi și asta? ne întrebăram cu toții, în-
creminîți de... de... de... mai știu și de ce?
Nedumerire, surprindere, spaimă, haz, toate
aceste sentimente atât de felurite ne sbuciu-
mar inima și ne sgudiau nervii... Bolnav nu
era nimenia dintre noi, toți eram tari și mari
(sîntem doar' „stăpîni pe situație!”)... Ce
rost se alba deci: me-di-ci-nă sau de ce se fie
generosul trimițător sau generoasa triu-
țoare, tupilată sub enigmaticul anonim...

Ce secret se mai fie și acesta?...

Și „dacă e secret, să fie secret, dar' să-l
știți și noi”, ne frîmîntam noi, în zisa lui
Caragiale.„Deodată... un gând fulgerător de
groaznic lumină mintea turburată, a celui
mai mic între cei mari, mintea cronicărașului
celui fantome... Va fi vre-o dinamită!”...Brrrr... vre-o dinamită, vre-o încercare
de atentat nihilistic... exclamăm cu toții... Și
din clipită în clipită ne întărim tot mai
adînc în acest oribil gînd... Ne aflam anume
tocmai în vremea fîroasei „afaceri Dr. Lu-
caci” și a repețitelor spargeri de ferestri
„rațiste”, vreme, în care glasul tînorilor
„tribunului” ne vestea profetic: „gata e bi-
ciul, care în curînd vă va scoate din san-
ctuarul național”... vreme în care toate erau
deci cu puțință... deci și un atentat „eu-
ropenesec”...Și noi, nedilții intransigenți, și mai
ales eu, scepticul cronicăraș, tremuram de
spaimă și cutremur...Căci ce era mai ușor și mai „folositor
națiunii” decît sinuciderea (zic sinuciderea!)
unor „canalii” prin pocnirea în chip de bombă
a unui biciu și descărcarea ei în cei-ce „s'au
furișat în sanctuarul național” fără riscul ca
atenatorul să devină asasin!...Dar'?: „O viață avem și și aceea e a
națiunii noastre”, cugetăram noi într-un mo-
ment de „suverană” resignațiune sufletească
și hotărîți a muri moarte de — capitaliști
(bă la Rothschild et tutti quanti!) trimiserăm un
bait după prețioasa „medicină”, ce ordinul
sever de a o purta în cea mai mare grijă......Ne aflam cu toții într-o liniște mor-
mentală, când sosi băiatul cu „darul”... Era
un mic pachet, legat și cernit cu multă în-
grijire și cu o răfuare de mîiestru în ale
conspirațiilor...Deteram cu toți rotogol misteriosului
„oasepe” gratuit... Nici unul nu îndrăznim
— din bunăcuvință și chibzuință, firește —

măna liberă pentru a încheia un compromis cu Cehii, nu mai este hotărâtoare, ci mai bine opinia, că guvernul trebuie mai întâi să-și dea consimțământul că va încheia un compromis cu Cehii, înainte de a vota noi un compromis cu Ungaria.

Voce oficială în chestia cuotei.

Pol. Coresp. serie:

„Față de încheierea contului Apponyi, cuprinsă în ultima sa vorbire electorală (din Timișoara, R. Trib.), anume, că candidații partidului liberal, deși vor declara, că nu vor vota mărirea cuotei, dar' că pe seama Corvoana va decide, la propunerea guvernului, o cuotă mai mare, — o informație ce ne sosește din Budapesta ne asigură, că în cererile normative de acolo, tocmai pentru a preveni interpretările acele nedreptăți, există ferma hotărâre, a nu pași pe calea admisă de lege de a se adresa cu apel la deciziunea Corvoanei, ci din contră, a pune la cale o deciziune sub mijlocita răspundere a guvernului și a parlamentului.”

Acest produs întortochiat al literaturii oficiale nu însemnează altceva, decât că Bánffy vrea prin noua alegere să-și creeze o majoritate, care ar vota o cuotă de 35%, pentru care, nu mai încapă îndoială, că s'a legat în Viena.

Din România.

Congresul studenților.

— Raport special al „Tribunei”. — II.

Fălticeni, 20 Sept. n.

Excursiunea la Gănești a fost pe cât se poate de plăcută, cu toate că ni s'a tras o mare și dureroasă dungă peste socoteală. Era plăcut adică, să ne oprim la Baia, o comună mică ce se află în drumul ce duce la Gănești, dar' de în drumul este istorică, pentru lupta ce s'a ținut aci la anul 1467 între Ștefan cel Mare și regele Ungariei Matiaș Corvin, luptă terminată cu totala înfrângere a Ungurilor. Însuși regele Mateiu, a fost greu rănit în lupta aceasta, și dus pe targă și însoțit abia de câțiva ostași a putut scăpa cu viață în Ardeal. Astfel ni-o spune istoria cea adevărată și nepărtinitoară; până-ce istoria maghiară, (câci Maghiarii au istorie proprie, alcătuită conform intereselor lor) falsifică adevărul și spune, că nu Ungurii, ci Românii au fost învinși la Baia; oastea română a fost zdrobită, ear' Ștefan cel Mare, botezat de Maghiari în Ștefan Bogdanovici (poate pentru-că era fiul lui Bogdan) numai astfel a putut scăpa de un nou atac al lui Mateiu Corvin, că i-a jurat acestuia supunere necondiționată, ear' Mateiu Corvin i-a împărțit apoi de grația sa regală! Era plăcut dar', ca în comuna aceasta memorabilă să ne oprim și să rostim câteva discursuri patriotice-naționale, lăsând să ne treacă pe dinaintea ochilor viziunea și gloria străbunilor noștri, totodată însă denunțând lumii, cum vecinii noștri, Maghiarii, nu s'au sfîșec a falsifica chiar și istoria, pentru a se pute înfrumuseța cu isbânzi, cari nule compet, și cari

a-l atinge... Ea îndeosebi, simț-am cum mă trec serii-serii de răci friguri prin șira spinării, răspundându-se prin întreg aparatul mi de nervi... zărilor... Simțam cum mă sbrucau și frământau în interiorul-mi „un nu știu ce” și „nu știu cum”. Ceia! alți colegi nu știu ce vor fi simțit, dar' știu că prea liniștit n'or fi fost nici ei... Altfel mi-am înseruat însă — era să zic: „în fuga condeiului” — că toți eram palizi-roșietici, ca în preajma unor mari evenimente „europenești” ca s. p. „aplanarea conflictului dintre Români și Maghiari”...

Și am fi rămas cine știe până când în această „gravă situație”, dacă eu, care devenisem din cale afară pacient de impaciție, n'aș fi sărit cu o supremă rezoluție asupra pachetașului conspirator, spre a pune odată capăt suferinții — de neliniște, spaimă și cutremur...

...Nimenia dintre colegi nu mă opri... la ce ar fi și focerat... eram doar' hotărât a „ne pune cenușe pe cap” și a primi presupusa osândă a teribilului „tribun”, fire-ar fi fost ea chiar de „pesima specie”...

Cu energia proprie omului „ajuns la desperație” despectul pachetașului... Nici un incident... Prinsei deci mai mult curaj și desfășurai sforile... Asemenea nici un incident... Colegii, văzând că sinistra problemă „se pe cale a se rezolva” într'un chip mult mai „pacific” decât ne așteptam, s'au mai înviorat nițel, ba prinsă chiar a zâmbi... Ce drac o mai fi și asta, cugetai eu atunci, încurajat de seninătatea colegilor și de „rezerva diplomatică” a pachetașului și — unu, doi, trei... desfășurai repede pachetașul.

— Deodată... un strigăt unanim isbucni din piepturile noastre. (Va urma).

În fapt au fost rușinatoare desastre. Planul acesta însă nu ne-a succedat, pentru-că la Baia au sosit studenții, în grupuri, și nu toți decedați. Se zice, că din adins s'a dat ordin cărușășilor să întocmească treaba astfel, pentru a se evita demonstrațiile supărătoare statului vecin. Adevărat e sau ba, nu știu. Destul, că noi am intrat în Gănești foarte supărați și deprimăți de farsa ce ni s'a jucat, și tot în această dispoziție ne-am întors îndărăt la Fălticeni, unde am sosit târziu noaptea.

Duminea dimineața ne-am întrunit de nou în congres. Imediat după deschiderea ședinței s'a cerut discutarea chestiunii naționale, ear' președintele declară, că nu poate schimba ordinea congresului, fiind alte chestiuni puse la ordinea zilei. I-a se răspunde însă, că a patra zi a congresului a fost totdeauna consacrată chestiei naționale, și fiindcă din toate părțile se aud voci: Chestia națională, chestia națională! președintele pune la vot întrebarea: se se discute chestia națională, ori ba? și majoritatea zdrobitoare răspunde cu da.

Se dă cuvântul studentului Căncicov, care citește raportul comitetului național studențesc despre activitatea sa din anul trecut. Raportul conține date și adevăruri zdrobitoare pentru actualul guvern al României numit liberal național. Oratorul a dovedit până la evidență, că partidul liberal a folosit chestia națională numai ca armă pentru a sune la putere, ear' la urmă au dus Liga, înființată — nu de liberali, cum se laudă dînșii, ci de studenți — înaintea judecătorei de pace din București! Po când se afla guvernul de astăzi în opoziție — zice oratorul — lucra cu bani dela clubul liberal printre studenți, ca să țină la ordinea zilei agitația în chestia națională. Ajuns la putere, tot cu bani dela clubul liberal a încercat să sugrume și înădușească ori-ce mișcare în chestia națională. S'au oferit comitetului studențesc orice sume, numai ca să renunțe la chestia națională! Destăinuirile acestora au făcut impresiunea cea mai dureroasă asupra studențimii. Întreaga sală resuna de strigăte: „Jos trădătorii! Jos panglicarii!”

Raportul studentului Căncicov se ia la cunoștință între aplauze și ovațiuni nesfârșite, cu unanimitate de voturi.

La cuvântul apoi studentul Zosin, și asemenea accentuează purtarea antinațională a partidelor din țeară, cari pentru ajungerea scopurilor lor politice, se servesc de chestia națională ca de o armă politică. Propune, ear' congresul votează cu aclamație următoarea moțiune:

— „Având a desbate între altele chestia națională, studențimea universitară, întrunită în al XVII-lea congres din Fălticeni:

Considerând pe de o parte, că Românii de din afară de țeară îndură tot o mai de nerăbdat apăsare politică din partea puterilor stăpânitoare, rusească, ungurească, turcească... pe lângă strigătoria apăsare economică de care suferă și mulțimea nașilor respective;

Pe de altă parte, considerând că țeranii din România, pe lângă că se găsesc într'o stare de neîndurată miserie, într'o strigătoare lipsă de drepturi politice, zac și într'o deservită ignoranță, studențimea crede neapărat să intervină.

Dinșii își ia angajamentul să dea neconținut mână de ajutor fraților înstrăinați pentru ajungerea la emanciparea politică și se face solidară cu conlocuitorii desmoșteniți.

Cât se atinge de țeara românească, studențimea se leagă să se pue cu toată inima de partea țeranilor și a muncitorilor în deobște, căutând să-i trezească din ignoranța în care se găsesc și înlesnindu-le cu asta trecerea spre o mai bună stare materială.

Cu chipul acesta, studențimea ține să se achite măcar de o parte din datoria ce o are către lumea producătoare.

Tot studentul Zosin propune, ear' congresul primește cu totalitatea voturilor — m i n u s u l — și următoarea moțiune:

— „Studenții universitari, întruniți în al XVII-lea congres se simt adânc jigniți prin osândirea de care a fost lovit colegul lor Iacob Țăranu; în același timp protestează împotriva legii modificatoare a codului penal militar, pe temeiul căreia s'a restrins libertatea cetățenească, s'a călcat constituția țerii, s'a făcut o victimă din Țăranu.

Studenții universitari se simt solidari cu camaradul lor și iau angajamentul să agite pentru desființarea legii, prin care el a fost lovit. Studenții nu pot tolera cu nici un chip o lege, care să se poată transforma în armă de răsunare politică, cum pare-că s'a și întâmplat în cazul de față.”

Prin cei-ce nu cunosc afacerea, am să spun, că Iacob Țăranu e oficer în rezervă, și ca atare a ținut o conferință publică la clubul muncitorilor din București, în care a atacat militarismul. Pentru această faptă a fost dat apoi în judecată, și osândit din par-

tea tribunalului militar la un an închisoare.

Ședința se ridică la orele 12 și jumătate.

După amiază la orele 2 ședința se deschide de nou.

Studentul Axente propune trimiterea unei telegrame la adresa colegului din Ardeal Ciato, condamnat în zilele din urmă la un an închisoare din partea judecătorei ungurești. Textul telegramei e următorul:

— „Studenții universitari români, întruniți în al 17-lea congres la Fălticeni, protestează cu energie contra condamnării seltice a colegului nostru dela facultatea de drept Ciato, pentru un discurs pronunțat la Blaj.

Înfierăz apucăturile vecinilor noștri, denunțăm din nou Europei civilizate secuestrarea celor mai sfinte drepturi ale omului și trimitem studentului martir omagiile lor.”

Propunerea se primește cu aplauze și ovațiuni.

Studentul Căncicov propune trimiterea unei telegrame de aderență dlui Dr. Rațiu, președintele comitetului național român de peste munți, și se primește asemenea cu aplauze. Eată textul acestei telegrame:

— „Studenții români din regat, adunați la Fălticeni în congres, văd în tine pe cel mai autorizat șef al Românilor asupriți din Transilvania și te roagă a fi interpretul sentimentelor lor de dragoste și admirație față de colegii de luptă, văzându-vă uniți la lucru pentru triumful cauzei naționale.”

Se citește telegramele sosite.

La telegrama studenților, M. S. Regele Carol, a răspuns prin următoarea telegramă:

— „Mulțumesc tinerimii universitare pentru expresiunea caldă a simțimentelor sale de devotament și iubire.

Îi urez să pășească temeinic înainte pe câmpul întins al științelor, al artelor și al culturii, pentru-ca astfel să fie asigurată pentru roadele obținute cu muncă neîncetată și înțeleaptă cumpănala.

Carol.”

Ear' d-na Alexandri, soția poetului do mare renume, tot ca răspuns la telegrama ce i-a trimis congresul studenților, a dat următoarea telegramă:

— „Adânc mișcată de sentimentul și neuitarea ce păstrăți sofului meu, vă rog a primi și transmite mulțumirile mele întregului congres studențesc.”

Alexandrina V. Alexandri.”

Au mai sosit telegrame dela domni Cuharu, profesor la universitatea din Iași; V. A. Urechii, marele naționalist român, și dela alții, cari toate au fost primite cu aplauze sgomotoase.

După ce se mai votează o telegramă, ce se trimite Regelui Carol, cerându-se agrățiarea lui Iacob Țăranu, se decide, ca viitorul congres să se țină la Târgul-Jiu, ear' congresul să declare de închiis, fiindcă desabaterile facuseră a lua de nou un caracter prea furcunos, provocat de unii studenți-funcționari, cari făceau pe agenții guvernului. Seara s'a dat un bal în onoarea studenților. Măne, Luni dimineața plecăm, unii de-adeptul acasă, ear' alții spre Iași, pentru a vizita a doua capitală a României.

În resumat, rezultatele congresului studențesc de estan sânt: vorbe multe și puțin spor. Fie, ca la anul să meargă mai bine.

Correspondentul.

Cronică politică.

Țarul spre Engiltera.

După o ședere de 12 zile la curtea din Danemarca, Țarul și nevasta lui au părăsit Duminea trecută Copenhaga, imbarcându-se pe yachtul țaresc „Standard” spre Engiltera, unde a ajuns Marți, după amiază. Cu prilegiul acesta scrie N. Fr. Presse de Luni, 21 c, următoarele:

„Englezii așteaptă sosirea Țarului cu multe nădejdi; cercurile politice de acolo speră, că intervenirea personală a reginei și a prințului de Wales vor înlesni înțelegerea asupra afacerilor turcești. Ziarele libere făuresc fel de fel de planuri, între atele: Engiltera se renunțe la insula Kypru și să-și dovedească desinteresarea ei în aceste afaceri prin aceea, ca să se acorde Rusiei protectoratul asupra Turciei, de oare-ce Engiltera n'are nici un interes a apăra în Constantinopol, — și încă mai multe asemenea fantasii de moment.

Daily News cugetă, că Constantinopolul nu este vrednic de oasele nici ale unei scrutei vênete (adeacă a unui marinar englez), ear' Daily Chronicle cere împacare cu Rusia, cu orice preț. În nordul Engilterei se pregătește o adresă către Țar, în care este rugat, a pași la olaltă cu Engiltera; ear' Gladstone, căruia i s'a trimis o copie de pe această adresă, a răspuns, că se va simți fericit, dacă adresa va avea efect, ca prințul să se îndreptească relele provocate prin cancelarul seu de curând mort.

„De oare-ce în Constantinopol earăși a intrat oare-care liniște, aceste preludii englezești au pentru vizita Țarului deocamdată numai interesul de note caracteristice ale dispoziției de spirite. De altfel nu se poate nega, că și în altă parte este viuă tendința de a procura garanții pentru pacea și ordinea durabilă în Turcia. Kreuzzeitung din Berlin, spre pildă, face propunerea, a institui o comisiune europeană de priveghere ca o instanță hotărâtoare între Sultanul și ministrii lui, și de multe părți se zice, că propunerea este inspirată în mod oficial...”

Pentru moment, călătoria Țarului în Engiltera este în ori-ce caz evenimentul dominant, ori-cât de dubios se fie de a crede, dacă el va avea pentru Engiltera urmările dorite.”

Reichsrathul.

Prin rescript împărătesc, camerele parlamentului cisleithan sânt convocate a se întruni la 1 Octombrie pentru a-și începe ultima sesiune a lustrului de față.

Din parlamentul maghiar.

Cu cât se apropie mai mult termenul presupusei disolvări a parlamentului, ședințele devin tot mai slab cercetate, tot mai scurte și tot mai scurte.

Ședința din 22 Septembrie n. a decurs aproape fără nici o desbatere.

La începutul ședinței referentul Neményi Ambrus, face cunoscut raportul comisiei financiare despre 24.000 fl. credit, ceruți pentru cheltuieli conferenței interparlamentare și raportul comisiei emise pentru controlarea pendentei datorii de stat.

Dieta hotărăște, conform cererii comisiei, ca raportul să se tipărească, să se răspundească între deputați și să se aducă la ordinea zilei, la timpul seu.

După aceasta se primesc și în a treia cetire proiectele de legi primite în ședința precedentă.

Ministrul de comerț Dániel, răspunde la trei interpelări ale deputaților: Urányi Imre, Thály Kálmán și Hévizy János. Răspunsurile au fost luate la cunoștință, atât de dietă, cât și de interpelanți.

Ședința proxima mâne, la 12 ore a. m.

ÎNALTA VISITĂ LA BUCUREȘTI.

O voce din România.

— Visita Împăratului-Rege Franz Josef în România, de August Pessiacov, fost vicepreședinte al camerei deputaților; Craiova. 1896. —

În nru nostru de alaltăieri am anunțat apariția acestei broșuri, unica ce reprezintă o opinie oare-care asupra acestui important eveniment, și am promis a reveni asupra ei. — Departe de a-i da o importanță așa de mare, încât să o dorăim cu lăcomie — cum face un confrate — noi ținem că este datoria noastră să o facem cunoscută în liniamente.

Această broșură este fără îndoială mai mult efuzul unui sentiment, decât a unei combinații adânci. Pentru o combinație lipsesc chiar elementele de lipsă. Ear' sentimentul din care isvorește este temerea, neîncrederea. Necunoscând actualul, prezentul, scopul și motivele vizitei, temerea este justificată, ca ori-ce temere de necunoscutul. De aceea chiar, temerea autorului se întemeiază pe experiența trecutului îndepărtat, care poate să o legitimeze — dar' poate și să nu o îndreptățească.

„Timeo Danaos, et dona ferentes” — este devisa autorului; aceasta trece ca un fir roșu peste toate cele 15 pagine.

La început autorul face o meritată imputare presei, că n'a dat atențiunea cuvenită acestei vizite.

„Acest eveniment — zice autorul — ar fi trecut aproape nevădit în seamă, dacă pentru norocul ei (al presei) n'ar fi venit marile și costisitoare pregătiri cu acurile de triumf, cu steagurile și cocardele ce au să le orneze, — ca să-i ofere și ei materie de umplutură pentru rubricile de „Fapte diverse” și „Informațiuni”.

Întrebarea ce-și pune autorul e:

„Pentru care scop, și pentru care anume folos al nostru politic, vom fi siliți să îmbrăcăm hainele de sărbătoare — și să strigăm urra —, tocmai în niște momente când, inima noastră îndurerată încă — numai la așa ceva nu ne-ar îndemna!”

Răspunsul ce-l dă e: nu e numai chestie de politețe această vizită, ci chestie politică.

Scopul ei e de aflat în „întorsura lucrurilor din Peninsula-Balcică” și în dorința diplomației de a lega România de tripla alianță. Faptul în sine e măgulitor pentru România. Dar' întrebarea e, dacă interesele regalului român se pot împăca cu ale „imperului vecin”?

Un motiv mare de apropiere există; este pericolul inevitabil dinspre Nord.

Pericolul există, dar' el nu este ceva nou.

„El este vechiu, atât de vechiu — cât și existența elementului latin dela colonizarea Daciei chiar, — de când soartea a voit a ne arunca pe acest pământ elasic, ca pe o insulă în mijlocul unui Ocean de... limbi străine”, „atât de înaintea, cât și în urma scurgerii ultimelor valuri ale tuturor barbarilor din lume, care s'au scurs pe aci într'un decurs de zece veacuri, ca și după reaparițiunea pe scena politică a Europei a primelor domnii române, — poporul valach a fost neconștient în luptă desperată pentru existența sa ca și pentru civilizație, fie că potopul venia dela Răsărit — dela Mează-zi sau Apus. Și multe veacuri au trecut, în care Românii au fost alături cu luptătorii pentru civilizație contra barbariei, — cu adoratorii crucii contra semilunii”.

Dar' Românul întotdeauna i-a știut apăsura înșuși existența.

„Eată pentru-ce zicem — continuă autorul — că cu tot pericolul care ne poate amenința și astăzi, sântem datori a ne gândi de trei-ori bine, dacă trebuie numai decât sub prima impresiune a fricii de acest pericol să ne aruncăm cu ochii închiși în brațele — fie și ale unui vecin în același pericol ca și noi, dar' și mai cu seamă, când îmbrățișările ale de altă-dată — ne cam ustură și până în ziua de azi. Da! ne ustură! Și în adevăr ar trebui ca să fi pierdut cu desăvîrșire și memoria faptelor din trecut, și a celor ce se petrec sub ochii noștri chiar, ca să putem crede într'o dragoste a diplomației bunilor noștri vecini, afară numai dacă cumva n'am fi ispițiți a învidia soartea conaționalilor noștri de peste munți”.

„Cu atât mai virtuos sântem datori a ne gândi — zice dl Pessiacov — că diplomația austro-ungară întotdeauna a fost dușmana cauzei române. Asta ni-o arată istoria trecutului. Ear' presentul?”

„Și dar' — scrie autorul — se nu avem motiv să fim îngrijăți pentru scopul de care ne fu vorba, mai cu seamă când chiar și în prezent, cu ochii noștri proprii vedem, cum toate interesele care ating direct sau indirect, interesul nostru cel mare — cel mai vital, vișul, idealul nostru de a exista și în viitor ca națiune, sânt una câte una atinse, lovite ba sacrificate chiar? Și nu numai lovite și sacrificate, dar' ca culme a ironiei soartei fatale, prin chiar mâinile noastre proprii, făcându-ne noi înșine coadă scurții distrugătoare, atacând și lovind cu sete în toate ramurile și vîlăstarele încolțite ale tulpinii naționalității noastre, în rîsul și spre rușinea lumii întregi!”

„Creadă cine va voi, că schimbul acesta de vizite sânt niște simple politete împărătești. Creadă cine va pute și cui va plăce, că „scusele dela Iași”; — spargerea fortăreței, comitetul național de peste munți; — paralizarea Ligei dela noi; — Căterisirea Metropolitului-Primat; — desființarea consulatelor noastre din Macedonia, și abandonarea fraților Arămani din Pind la discreția unui singur Măgarit... ar fi numai niște jocuri capricioase ale întâmplării oarbe și fără nici un rost! Pentru noi — ne mărturisim păcatul dacă cumva păcat va fi — că toate acestea rămân ceea-ce sânt în realitate, opera diplomației, a celor-ce ne acasă de irendentism, de calomnism de neamici ai numai știm cui; — un șir zicem de fapte ca niște inele ale unui lanț, menit din vreme ca să ne amuțească, să ne paralizeze brațele, spre a ne da numai buni de asfîcțiați”.

„Împăcarea fraților de descindea Carpaților este în adevăr o problemă, a cărei soluție se impune imperios fără timp de pierdut. Dar' nu prin desnaționalizarea și maghiarizarea lor în silnicie; nu prin sugrumarea lor se poate face aceasta”.

Vederile de actualitate ale autorului se cuprind în următoarele:

„Cât pentru noi, facem cele mai calduroase urări ca numai rațiunea și dreptatea să predominie în sfatul cel mare și decisiv.

„Cum însă nu putem crede lesne într'o așa minune, deși trăim în secolul minunilor, credem că este de datoria noastră să nu perdem din vedere situațiunea în care ne aflăm și care ni-se poate crea.

Și ca să dăm cea mai palpabilă și neretutabilă probă de nepărtinire, vom spune în puține vorbe că, și în trecutul depărtat al veacurilor, și ca și mai de curând, ne aflăm și astăzi ocupând același colț de pământ, în aceleași condițiuni și din fatalitate în aceleași extrem de deficiente situațiune, îndesuiți din toate părțile — între Scylla și Carybde, — între ciocan și nicovală. Cu așa fiind este foarte greu de nimerit calea cea bună, ca să te strecorei foră ca să fi zdrobit.

„Dar' tocmai pentru-că ne aflăm într'o atât de grea și critică pozițiune, credem că sântem datori a veghia cu ochii în patru și

de a fi îngrijiți, — încheiați pentru ziua de mâine.

„Nu e vorba; — am pute fi foarte liniștiți, știind în ale cui mâini abile și puternice se află firele politice noastre externe și mai presus de toate, recunoscând noi cei dinăun, atât sentimentele de cel mai pur patriotism ca și înțelepciunea Aceluia care le conduce; — precum și învătămintele ce a putut reține din studiul aprofundat al istoriei patriei, din care știm că și-a făcut o ocupațiune de predilecțiune.

„Însă, caută cu aceeași nepărtinire să recunoaștem că, în foarte grea situațiune se găsea, chiar un cap încoronat, ori-cât de robust la minte ar fi, care ar fi chemat și lăsat să cugete — și să lucreze singur pentru un popor întreg.

„Vom adăuga încă împregiurarea, că nici înaltul aspe, cu care are de-a face, nu este vre-un novice în diplomație ba, că mai are și avantajul ca să fie ajutat și încungiușat și de consilieri tot atât de încercări și îmbetrâniți în politica cea mare — cu o reputație europeană, — pe când din disgrafia cerului, noi nu știm cu care din improvizății diplomați aflați în capul afacerilor terii ne-am pute mândri!

Autorul crede, că neutralitatea României se se păstreze până când se va pute.

„Ear' când nu se va mai pute, și când nevoia de a pune în cumpănă interesele și de o parte — ca și de cealaltă va bate la ușă, și va fi imperioasă necesitate de a alege între adevărații și vechii amici din cei de ocaziune și nevoi, atunci se se dea cu o mână și se se dea cu o altă.

„Ei bine, s'o spunem verde, ca să ni-se dea în schimb, nu slove negre pe hârtie albă, nici vrăbiile ce zboară, — ci, efectivamente și imediat să ni-se dea cel puțin: *Egală îndreptățire*, dacă nu *deplină autonomie* a fraților de peste munți și Bucovina, drept o arvună, și ca o garanție pentru viitor“.

Domnul *Pessiacov* își încheie broșura cu următorul suspir patriotic:

„Să ne îndreptăm privirile și speranța — *întâiu către providința* protectoare a Românilor, și apoi către *acela* pe care tot ea l'a hotărât ca să conducă barca destinului poporului care l'a ales.

„Și dela el să cerem, ca în atari momente grele să-i justifice chemarea arătându-i și destoinicia pilotului experimentat, vigilent și înțelept moștenită dela ilustrii sei străbuni și antecesorii. Ear' providinței, fără voia căreia nimic nu se poate face, se ne rugăm ca să-l conducă mereu pe calea cea bună, dându-i spiritul luminat și prevăzător al lui Mircea și Stefan, după-cum l'a dat destule piepturi și brațe vînjoase și robuste, gata a se sacrifica pentru tron și pentru țeară!“

Programul militar la primirea în București.

Programul militar, conform căruia are să se facă primirea M. Sa Împăratului și R-ge-lui Francisc Iosif la București, s'a statorit cu desăvîrșire. În înțelesul acestui program, primirea se va face în următorul mod:

La apropierea trenului imperial, forțul Chitila, bateriile nr. 1 și 2 și o baterie de câmp la cimitirul sf. Vineri, vor trage salve; ear' bateriile dela Pirotechiu și arsenal vor continua trăgând 101 tunuri.

Divizionul de gendarmi, așezat în curtea gării, va excorta cortegiul imperial și va fi urmat de suite și persoanele călări cari înso-tesc cortegiul.

În lungul stradei Grivița și căile Victoriei, dela gară și până la Teatru, trotuarele vor fi ocupate de trupe de infanterie, cari vor închide stradele laterale cu un sfert de oră înainte de ora sosirii. Trupele călări vor avea capul coloanei la răscrucele de strade și pe piețe.

Toți ofierii garnisoanei precum și cei de rezervă, cari nu fac parte din trupe, vor fi așezați pe peronul dela palatul regal.

Trăsura imperială va fi însoțită de comandantul corpului II. de armată și de șeful casei militare regale.

La ora 9 seara va avea loc retragerea cu foc, căsărmelile și stabilimentele militare vor fi iluminate.

Regimentele 6 Mihail-Viteazul, Vlașca nr. 5 și 21 Ilfov, vor da de câte o companie cu drapel, în garda de onoare la gara de Nord, palatul din oraș și palatul dela Cotroceni.

Ordinul general pentru revista și defilarea ce vor avea loc în ziua de 17 c. cuprinde următoarele:

Trupele întregului corp de armată pentru revistă se va dispune pe 2 linii.

Linia I. formată de trupele de infanterie va avea la flancul drept ofierii dela diferite servicii și școli; ear' diviziile alăturate în linie de batalioane în coloana de atac.

Linia II. formată din regimentul 2 ce-țate în aceeași formațiune ca infanteria, va

ocupa flancul drept, la stânga sa regimentele 2, 6 și 10 artilerie și escadronul 2 tren în bătaie, ear' la stânga acestora regimentele 1, 3 și 4 roșiori; 3, 4 și 10 călărași și di-visionsul de gendarmi în linie de divisiune pe front de escadron în coloană deasă.

În această ordine trupele vor avea flancul drept și fața la tribună.

Ținuta ofierilor și a trupe va fi cea de ceremonie, cu pantalonii în cisme.

La sosirea Regelui, care va lua comanda, muzicile vor suna imnul național.

La sosirea Împăratului, Regele va pre-senta raportul, muzicile vor cânta imnul austriac.

Pentru defilare linia 1 se va strînge pe regimental nr. 22 Dâmbovița, ear' linia 2-a pe divizionul de gendarmi.

Toți ofierii generali și de rezervă cari vor însoți pe Rege și atașații militari, îi vor aștepta în curtea palatului Cotroceni.

Împăratul va fi însoțit de statul seu major și de persoanele atașate.

Pentru defilare infanteria se va forma pe front de companie, cavaleria pe front de companie, cavaleria pe front de escadron și artileria pe baterii.

În capul trupelor se va afla regele și va fi urmat de comandantul corpului 2 de armată; apoi vor urma muzicile și trupele după ordinea prescrisă în ordinul general.

La orele 2 p. m. Regele și Împăratul vor porni dela Cotroceni la Chitila.

Primirea în acest front se va face de o companie de onoare cu drapel din regi-mentul de cetate, de guvernatorul cetății și inspectorii generali ai artileriei și genului, de comisia de apărare și ofierii superiori ai regimentului de cetate.

La suirea pe parapet a Regelui și Împăratului, toate cupolele vor trage cu cartușe de manevră.

La orele 3 p. m., Regele și Împăratul vor pleca la Sinaia.

CRONICĂ

Sibiul, 24 Sept. n. 1896.

M Sa Regele Carol al României va sosi — după-cum anunță ziarile din Bu-curești — azi seara în capitală și Sâmbătă seara la orele 12 va pleca la Orșova, unde, conform programului guvernului ungar, va sosi Duminecă dimineața la orele 8 și jumătate. Suita M. Sale se va compune din d-nii Dimitrie Sturdza, general Vlădescu, C. Stoicescu, I. Kalinderu, colonel Manu sau Priboianu și major Georgescu. M. Sa se va întoarce Du-minecă seara la orele 8 și jumătate dela Me-hadia și va sosi la orele 11 seara la Craiova, unde probabil va descinde în casele doamnei Glogoveanu; se poate însă ca M. Sa să ră-mână la gară, în vagonul regal. A doua zi, Luni dimineața, M. Sa va vizita casărmile și palatul justiției, apoi la orele 9 se va duce la gară pentru a întâmpina pe M. Sa Mo-narchul nostru. Suita M. Sale Regelui Carol, cu privilegiul primirii Monarhului nostru, va fi compusă din 5 generali, 7 coloneli, 4 locot-coloneli, 6 majori, 9 căpitani și 1 locotenent.

Liga română, organul Ligei cultu-rale va apăre — după-cum vestesc foile de dincolo — negreșit la 15 Septembrie v., sub direcțiunea politică a dlor A. C. Popovici și I. C. Grădișteanu. Ziarul va apăre săptămî-nal și va cuprinde pe lângă articole și co-respondențe politice și cronice literare. În pri-mul număr cronică literară va fi scrisă de dl *Rădulescu-Motru*.

Constituire. Din *Blaj* ni-se scrie: *Societatea de lectură a studenților* dela gim-nasiul superior greco-catolic *Al Blaj*, s'a con-stituit la 15 a l. c., sub conducerea mult ono-ratului domn profesor *Georgiu Păitcan*, cl. VIII. gimn., președinte; *Panfilu Barb*, cl. VIII. gimn., secretar; *Victor Bugner*, cl. VIII. gimn., bibliotecar; *Corneliu Ordace*, cl. VII. gimn., casar; *Camil Velican*, cl. VIII. gimn., con-trolor; *Augustin Radu*, cl. VII. gimn., notar; *Ioan Câmpeanu*, cl. VII. gimn., vicebibliotecar.

Știri din București. Cu ocaziunea venirii Împăratului Francisc Iosif I. la Bu-curești, numărul soldaților cari vor fi chemați în serviciu, va fi de 70.000, dintre cari 35.000 pentru defilare, ear' restul vor fi așe-zați pe marginea trasului dela Verciorova și până dincolo de Craiova.

— Primăria capitalei a dat autorisați-e mai multor proprietari de locuri virane, pen-tru a construi tribune, pe cari să le poată închiria cu ocaziunea venirii Împăratului Francisc Iosif în capitala României.

— E vorba, ca în zilele de Marți 17 și Mercuri 18 Septembrie toate autoritățile militare și civile, dimpreună cu tribunalele, să iee vacanță în onoarea marelui oșpe, a Împăratului Francisc Iosif.

— În cursul săptămânii viitoare, înalta curte de Casație din București va judeca re-cursul statului elin în afacerea Zappa. În acest recurs vor fi conexasate toate apelurile făcute în această afacere. Afacerea Zappa nu e dar' finalizată.

— Stagiunea Teatrului Național din Bu-curești se va deschide în ziua de Sâmbătă 25 Septembrie cu „Răzvan și Vidra“, cunos-cuta piesă a dlui Hașdeu. În sesiunea aceas-ta se va juca și o piesă nouă de dl Iosif Vulcan.

Achitat. Luni (21 Septembrie n.) s'au pertractat înaintea tribunalului din Budapesta două procese de presă intentate lui Francisc Bonitz, redactorul responsabil al ziarului „Al-kotmány“. Primul proces s'a pornit pe cu-vânt, că Bonitz ar fi agitat într-o invitare de prenumerațiune în ziarul „Christliches Volks-blatt“ contra căsătoriei civile, ear' al doilea pentru broșura: „Istoria omorurilor rituale ji-dovete până în zilele noastre“, pe care Bonitz a tradus-o din nemțește în ungurește. Juriul declară pe Bonitz de nevinovat și astfel tri-bunalul îl *achită*.

Nou! Zilele acestea va apăre în edi-tura „Tipografiei“ *„Chestiunea română în Roma“*, conferența distinsului publicist filo-român *Roberto Fava*.

„Călimdarul Poporului“. Cât mai curând va apăre „Călimdarul Poporu-lui“ pe 1897. Acest călimdar de mare preț, întră în al XII-lea an al existenței sale și întotdeauna s'a dovedit și a fost recunoscut de cel mai practic, mai plăcut și mai in-structiv călimdar între toate călimdarele noas-tre. Anul trecut „Călimdarul Poporului“ a apărut în 5000 de exemplare și s'a trecut totuși atât de repede, încât la începutul lui Februarie a. c. nu mai rămăsese nici un exemplar de vânzare, ear' comanda după el nu încetăa a curge strună. Însuși raportul din estan al „Astrei“ despre „Mi-șcarea literară la noi“ a recunoscut acest călimdar de excelent. Călimdarul pe anul 1897 are și câteva ilustrațiuni și e redactat cu o și mai minuțioasă îngrijire și cu deosebit gust, conținând un ales și folo-sitor material literar și economic. Cuprinsul literar l'i-sa îmbogățit totodată cu o coală. Sîntem deci siguri, că în toate privințele „Călimdarul Poporului“ va corespunde pe deplin tuturor așteptărilor marelui public românesc.

Două arestări militare. O tele-gramă din Cracovia spune, că un locotenent al regimentului de dragon nr. 3 de acolo, care desertase din motive până acum necunoscute, a fost arestat în satul Olkuș (Polonia-rusească). Numele lui nu se spune deocamdată.

Tot din același oraș vine știrea, că colonelul rus Andrei Petrovici Kur-tanov, care, îmbrăcat în haine țărănești, a vrut să examineze fortificațiile dela Orze-chovițe, pe timpul manevrelor ce se țineau mai zilele trecute acolo în prezența M. Sale, a fost recunoscut de către gendarmi și are-stat. După-ce va fi cercetat și interogată, va fi retrimis la graniță.

Mai nou.

Pentru „Manifest“.

Azi, la orele 5 d. a., dl Dr Ioan Rațiu a intrat, senin și ne-înfricat ca totdeauna, în temnița din loc, spre a-și face osânda de 8 zile pentru „Manifest“.

D-sa a fost însoțit de stimata sa familie și de Redacția „Tribunei“ și a „Foii Poporului“ până la ofi-ciul polițial, unde a fost încarcerat într-o odă de arest.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Atena, 23 Septembrie n. Unul din ofierii ce au fost plecat la Creta printre răs-culați, a fost osândit azi, de către tribunalul militar, la 2 ani temniță în fortăreața pen-tru crima de părăsire a drapelului. Tocmai se întoarse ieri de pe insulă cu 400 vo-luntari.

Din Macedonia se anunță, că o mică ceată de răsculați, tradată Turcilor de către un preot, a fost executată prin acești din urmă.

Roma, 23 Septembrie n. Ziarul *Roma* pretinde, că o altă divizie de corăbi constă-tătoare din 2 ori 3 vase, se va duce în Orient întru întărirea escadre italiene de acolo.

Tribuna consideră ca posibil, că întreagă flota activă va fi pornită spre Orient.

Constantinopol, 23 Septembrie nou. Ziarele turcești publică o listă a bombelor, 183 la număr, găsite până acum în bisericile și casele armenesti; pe urmă enumără unelte de bombe, nitroglycerin, precum și diferite munițiuni.

Paris, 24 Septembrie n. *Figaro* pu-blică o scrisoare a lui Gladstone, în care acesta declară, că măcelurile asupra Armeni-ilor au fost inspirate d'adrepul prin Sultan, care a știut să triumfeze asupra diplomației europene mai mult decât un an întreg. Astăzi însă este imposibil, ca să-și păstreze inte-gritatea puterii sale.

Atena, 24 Septembrie n. Flota en-glezească, numărând până acum 26 de corăbii, a fost sporită cu 6 altele; ea manevrează între insula Thasos și Salonichi.

Bibliografie.

O carte economică.

(Urmare).

Totuși nimeni nu va pute afirma, că „el ar fi făcut totul“ și n'ar mai fi nimic de îndreptat și de făcut din nou; din contră, multe chestiuni vitale ale lui au fost negli-giate aproape cu totul, și pe lângă aceste se ivesc zilnic nouă cerințe și necesități, pe cari el încă trebuie să le preîntîmpine.

Acî în prima linie este de amintit mi-litarismul modern, care a sporit și în-greunat sarcinile tuturor statelor din Europa într'un mod fospăimântător, în urma căruia numărul birurilor și impositorilor au ajuns a fi o sumedenie, cari în ultima linie se reduc toate la foncieră, și impunerea de nouă sar-cine asupra proprietății rurale și a mijloacelor de producțiune ale plugurarului, aceasta în toate statele fără deosebire, în unele mai mult, în altele mai puțin. Împovărarea mai mare a pământului însă face inevitabilă o cultură mai îngrijită și sistematică a solului! Dacă cu si-stema extensivă de până aci plugarul nostru abia mai poate reușea, și numai cu mari greutăți și privațiuni a-și conserva moșioara părintească, cu atât mai dificil îi va fi d'aci înainte, după-ce birurile cresc, ear' produc-tele solului sub presiunea concurenței Americii au scăzut tare în preț în anii din urmă. Viitorul lor este mai nesigur decât ori-când.

Deci, de voe și nevoe, va fi constrîns d'aci înainte și țaranul nostru să părăsească deprinderile sale vechi rutinare, una câte una și cu ele întreaga cultură extensivă a pămên-tului după sistema bienală și trienală, prac-ticată din moși și strămoși cu ogorul obligă-tor tot la al 2-lea sau 3-lea an, cu învâlmă-șeala și sila de câmp de culturi și foloase comune, și să treacă la alte sisteme de cul-tură mai sistematice sau chiar intensive, cari pot mai ușor suporta și acoperi cheltueile avute și să lase și un beneficiu net suficient, pentru subsistența familiei! Cultura exten-sivă a pământului și vitelor, cu economia de trei câmpuri și cu ținerea unui număr de vite disproporționat cu pământul și-a trăit traiul și nu mai poate fi susținută prin nici un fel de mijloace, fără de a compromite viitorul economic al poporului și țării.

Pentru introducerea unei culturi rațio-nale și sistematice a solului, azi nimic nu ne mai lipsește, și toți factorii necesari sînt în ființă. Pămînt este destul între Români, și cultivat este azi mult mai puțin, decât se cultiva înainte vremuri, după-ce agricultura modernă a noastră de-abia ajunge la munte lîmta extremă de 1200 m., pe când strămoșii nostri făceau în evul mediu plugarie pe Ta-mașul-mare (680 m.) și alți munți înalți, care înălțime corespunde cu limita extremă a culturii actuale a secării în Europa din Alpii Elveției la Graubûnden.

Apoi că între Români, massa compactă a poporului nostru predomina proprietatea mică, departe de a fi un rău, este un bine, căci diviziunea mare a pământului îi asigură brațele de muncă necesare, precum și posibi-litatea desbaterii produselor, cari permit des-voltarea agriculturii până la punctul suprem al ei. Doar sîntem martori oculari ai efete-lor distribuirii inegale a proprietății. „Al-földul“ cu domeniile sale vaste și pustele în-tîns, toate cu câmpii mănoase, este actual-mente întreg subminat de socialism; în România, județul Ialomița cu Bărăganul în-tîns și nepopulat, cel cu moșiile de zeci de mii de pogoane, a avut la 1887 revolta țără-nească, ear' puținii locuitori, ce trăsesc pe el, șed în colibi și în bordeie, și în miserie. Mol-dova cea fără păreche de frumoasă, cu fru-moasele sale moși și terenuri de cultură, are azi proprietari mari de moși ruinați, moșiile sînt deprețiate, țaranii ajunși în extremă mi-serie, ear' socialismul își ridică capul și în-tre ei.

(Va urma).

Călimdarul zilei.

25 Sept. n. 1896

Julian: Mucenicul C. n. elie Sut.

Gregorian: Cleofas.

Soarele: răsare 6.0, apune 5.59 m.

Sosiți în Sibiul.

În 24 Septembrie n. 1896.

Hotel „Împăratul Romanilor“. Legenae, privatier din Paris. Dan, protopop din Făgăraș. Fekl, avocat din Brașov. T. Heinrich, farmacist din Sebeș-săseș. Kostka, voiașior și G. Schulhof din Viena, Hohlkamp din Cluj. S. Strasser din Budapesta. I. Csicsaky din Linz, toți come cianți.

Hotel „Meltzer“. Neuman d n Viena și Cristescu cu famil a din Giurgiu, comercianți. Kroninger, che'ner din loco. Gromes, notar din Ma pod

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 22 Sept. n. 1896.

Semînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
de la	până	de la	până	
Grâu				
Bănățeneș nou	77	6.85	6.95	78
Grâu dela Tisa	77	7.00	7.05	78
Grâu „Pesta“	77	6.95	7.00	78
Grâu de Alba-Reg.	77	6.93	7.00	78
„Badca“	77	7.00	7.05	78
Grâu ung. de Nord	77	—	—	78
Sămînțe, vechi ori noue				
Sotul	Ousăltăuș per Hect.	de la	până	
Secară	70—72	6.05	6.10	
Ora	de nutreț 60—62	4.10	4.40	
„de vînzare“	32—34	5.20	6	
Ora	de bore 64—66	6.50	8	
Cucuruz (sorabab)	bănăț.	5.40	5.90	
„de alăzau“	75	8.70	8.75	
Meia	—	10.50	11	
Hrișcă	—	—	—	
Măști				
Grâu	Sept.-Oct.	6.90	6.91	
Cucuruz	Sept.-Oct.	7.90	7.91	
Ora	Sept.-Oct.	8.83	8.85	
Ora	Sept.-Oct.	5.59	5.60	
Ora	Sept.-Oct.	5.25	5.26	
Produse diverse				
Săm. de trif	Lacernă ungurească	—	—	
Olea de rap.	rafinat	—	—	
Uns. de porc	dela Pesta	53	53.50	
Slănină	avântată	—	—	
„	„fameată“	48	49	
„	„	—	—	
Lăptar	slavon, nou	12.50	33.50	
„	bănățeneș	13.50	33.75	
„	brută	—	—	
„	gălbînă străcurată	—	—	
„	de Rosenau	—	—	
S p i r t				
Brut, pentru rafinare		15.00	15.25	
Rafinat, pentru comercianți mari		52.00	52.50	
Brut,		50.25	50.75	
Obs.: Prețurile spiritului sînt săptămîna din 14—20 Sept. au rămas neschimbate				

Cursul pieții din Sibiul.

Din 24 Sept. n. 1896.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.46	vînd. 9.52
Lire turcești	„	10.54	10.64
Imperiali	„	9.60	9.65
Ruble rusești 100 a	„	126.12	127.12
Galbeni	„	5.59	5.65
Napoleon-d'ori	„	9.49	9.51
„(rusești)	„	9.46	9.52

Bursa de Budapesta.

Din 22 Septembrie n. 1896.

Renta de aur ung. 6%		122.50
„ „ 4%		98.75
„ „ val. cor. 4%		121.75
Impunatul căilor ferate ung.		123.00
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		104.00
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		97.00
Bonuri rurale ung.		97.00
„ „ croate-slavone		100.10
Obligațiuni desp. regalilor		152.00
Impunat cu premiu ung.		139.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		100.50
Renta de hârtie austriacă		100.75
„ de argint austriacă		120.25
„ de aur austriacă		101.00
Losurile austriace din 1860		101.00
Acțiunile băncii austro-ungare		101.00
„ de credit ung.		101.00
„ de credit austr.		101.00
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina“		100.75
Argintul		5.62
Galbeni împărătești		9.53
Napoleon-d'ori		58.75
Mărci 100 imp. germane		119.75
London 10 Livres sterliagi		119.75

Bursa de Viena.

Din 22 Septembrie n. 1896.

Renta de aur ung. 6%		122.50
„ „ 4%		98.80
„ „ v. c. 4%		124.10
Impunatul căilor ferate ung.		121.70
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		101.25
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		97.14
Bonuri rurale ung.		101.00
„ „ croate-slavone		153.00
Impunat cu premiu ung.		142.00
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		100.65
Renta de hârtie austriacă		100.95
„ de argint austriacă		122.00
„ de aur austriacă		102.00
Losurile austriace din 1860		102.00
Acțiunile băncii austro-ungare		491.50

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmăi și se află de vânzare în
 librăria „**Tipografia**“, societate pe acțiuni,
 Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC
 în
ECONOMIA RURALĂ
 compus de

cel 12 prețuri intermitenți în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILEde
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Tocmăi a apărut și se află de
 vânzare la „**Tipografia**“, soc. pe acțiuni
 în Sibiu:

CEȘTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

și

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

în

UNGARIA

de

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

În noua villă

din Walkmühlgasse

(lângă grădina numită mai înainte „Meisterische-Garten“)
 este a se da în chirie dela 1 Octombrie

O frumoasă locuință în parter

constătoare din 4 camere, verandă, culină etc. cu o parte de grădină.

Informații mai detaliate la K. Bes-
 paletz, str. Oenii 20 sau Heuplatz 4.

[2095] 3-3

La „**Tipografia**“, societate pe acțiuni în
 Sibiu se află de vânzare:

TABLOUL

DOMNULUI

Dr. IOAN RĂTIU

compus din 2 fotografii: una în
 costum național la 1859 și a
 doua după ultima fotografie.

Mărimea întregului tablou este de 30 cm. lung. și 24 cm. lăț.

Prețul numai 25 cr. plus 2 cr. porto.

La „**Tipografia**“, soc. pe acțiuni

în Sibiu se află de vânzare

„POESII“

DE

IOAN N. ROMAN.

Prețul 50 cruceri.

La „**Tipografia**“, societate pe acțiuni în Sibiu
 se află de vânzare, cu prețul de 20 cr. broșura:

Die rechtliche Grundlage des Dualismus

Baza de drept a dualismului

de

Dr. N. D. cavalier de Preda.

Broșura aceasta, scrisă nemțește și apă-
 rută în Viena, este dedicată energicului

Dr. Carol Lueger.**Mobile.**

Numai produse proprii, pentru întocmire de salon,
 refector, dormitor și odăi de locuit în ori ce
 stil, după desemnuri prescrise sau proprii.

Executarea lucrărilor la edificii, portale, întocmire la prăvălii,
 hotel, cafele, școale și biserici, altare, amvoane și strane.

Fritz W. Elges,

Sibiu.

Fabrica: Strada Sării (Zalzgasse) nr. 37. — Deposit: Strada Cismădiei nr. 30.

Primește comande din afară, garantând pentru materialul uscat
 și pentru o executare elegantă, cu cele mai moderate prețuri.

Atelier propriu de tapetier pentru mobile și decorațiuni.

Deposit bogat de tapete de hârtie.

[1533] 8-20

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda“ de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit ca o apă medicinală prea
 eficientă și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, ma-
 ladiile stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și
 ale organelor respiratoare etc.**

[1739] 46-100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid car-
 bonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini
 chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj: Segesváry és társai,
 Déva: Balog Gyula, Orăștie: Németh János; în Brașov deposit
 propriu strada Caldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-adreptul
 dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA“:

Josef György,

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

Biblioteca lui George Barițiu.**Cele mai ieftine cărți românești!**

Librăria „**Tipografia**“, societate pe acțiuni din **Sibiu** ajunse în posesiunea unei mari părți din biblioteca lăsată de neuitatul

GEORGE BARIȚIU

se află în plăcuta poziție de a oferi publicului românesc cărți prețioase cu cel mai redus preț.

„Istoria Transilvaniei“.

Marele op al regretatului nostru istoric:

„PĂRȚI ALESE DIN ISTORIA TRANSILVANIEI“,pe 200 de ani din urmă (3 volume). Se poate procura cu **preț redus**. Anume:

Vol. I. broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30. Vol. II. broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Vol. III. broș. în
 loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Opu întreg broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șese fl. și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

„Dicționarul unguresc-românesc“.

Broșurat în loc de fl. 2.50 costă acum numai fl. 1.50. Legat costă numai fl. 2.50.

Alte cărți rari și prețioase.**Prețuri reduse:**

Dicționarul limbii române, după însărcinarea dată de societatea academică română,
 elaborat ca proiect de A. T. Laurian și I. C. Massimu. Colaboratori Iosif Hodoș și
 George Barițiu. — București 1876, opul complet numai 4 fl.

Glossariu, care cuprinde *vorbele din limba română străine* prin originea sau forma lor,
 precum și cele de origine înduioasă. Elaborat de A. T. Laurian și I. C. Massimu.
 București 1871, 584 pagini numai 50 cr.

Othello, novelă de Wilh. Hauf, traducere. 81 pagini numai 10 cr.

Responsabilitatea ministerială. Discursul de reîntrire al procurorului general și răs-
 punsul prim-președintelui înaltei curți de cassatiune și de justiție la 16 August 1866
 cu un apendice. București 1866, 57 pagini numai 10 cr.

Criticele „istorice“ ale lui Iosif Sterca de Kerpenyes scărmanate — informațiune tipărită
 ca manuscris de George Barițiu. Sibiu 1892. 22 pagini 5 cr.

Două drame familiare, lectură pentru tinerimea de sexul femeiesc. Sibiu 1891. 44 pag.
 numai 20 cr.

Aotele conferenței electorale a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Tran-
 silvania, ținută în Sibiu la 1, 2 și 3 Iunie 1884. — Sibiu, 1884 84 pag. numai 20 cr.

Tesaur de Monumente istorice, atât din vechiu tipărite cât și manuscrise, cea mai
 mare parte străine, adunate, publicate cu prefațe și note ilustrate de A. Papin Ilarianu.
 (Tomul II. și III.) București 1864 à 1 fl. 50 cr.

Două raporturi de ale acelor prefecți de legiuni românești, cari în anul 1848/9 au susținut
 luptele cu insurgenții unguri până la reîntrirea trupelor imperiale în Transilvania. —
 Sibiu 1884. 80 pagini numai 15 cr.

Opurile lui Calu Corneliu Tacit, traduse de Gavril I. Munteanu, director și profesor,
 date în tipar sub auspiciile societății academice după înecetarea din viață a traducē-
 torului (Biografia traducătorului anexată). Sibiu 1871 1 fl.

Darea de seamă asupra procesului politic de presă al dlui George Barițiu,
 redact. „Observatoriului“, în cestiunea colectelor pentru soldații români răniți. (Pertrac-
 tarea finală din 30 Aprilie n. 1879). În loc de 25 cr. acum numai 10 cr.